



כבוד קדושת מוהרא"ש  
הצדיק מיבנאל זצוק"ל

# בין הזמנים



[breslevcity.co.il](http://breslevcity.co.il)

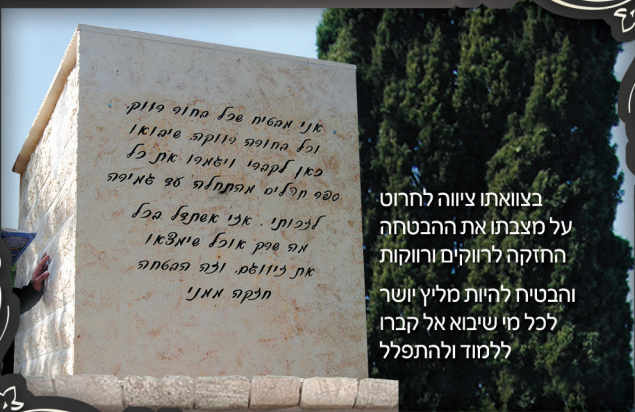
*Shubert*

מצבת ציון רבנו הקדוש אור העולם רבי **נחמן מברסלב** ז"ע "א באומן

הבטיח שכל מי שיבוא אל ציונו הקדוש ויאמר שם את התיקון הכללי ויצאו מהשאל תחתית ויעשה לו טובה נצחית



ציון הצדיק מיבנאל כ"ק **מוהרא"ש** זצוק"ל ביבנאל עיר ברסלב



בצוואתו ציווה לחרוט  
על מצבתו את ההבטחה  
החזקה תרוקים ורוקות  
והבטיח להיות מליץ יושר  
לכל מי שיבוא אל קברו  
ללמוד ולהתפלל

קונטרס

## בין הזמנים

יורה דרף קל ונעים לבחורי חמד כדת מה לעשות ואיך להתנהג ב'בין הזמנים' ימי ניסן וימי תשרי, שנסגרות אז הישיבות, ויחזק ויאמץ על שמירת הזמן והתמדת התורה ותקון המדות ולהרבות במצוות מעשיות.

בנוי ומיסד על פי דברי  
רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון  
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו מורנו ורבנו  
רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו  
ועל פי דברי תלמידו, מורנו  
הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה  
רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו  
ומשלב בפסוקי תנ"ך ומאמרי חז"ל הקדושים,  
מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש.

הובא לדפוס על-ידי  
חסידי ברסלב  
עיר הקדש יבנאל תובכ"א





## קרן הדפסה "היכל הקודש" שע"י עמותת "ישמח צדיק"

להשגת הספר הזה וספרים אחרים בהוצאת הקרן:

**04-6721909**

טלפון נוסף: 04-6656666



ספרי רבי נחמן מברסלב זיע"א



ספרי כ"ק מוהרא"ש זיע"א



קונטרסים לזיכוי הרבים ועוד

**פרטי חשבון לתרומה/העברה:**

בנק הדואר סניף 001 מספר חשבון 3397375 ע"ש עמותת "ישמח צדיק"



לתרומה באפליקציית "ביט"  
סרוק ברקוד

**זכות הרבים יכולה להיות שלך! 04-6656666**

באפשרותך להקדיש קונטרס לרפואה, להצלחה, לעילוי נשמת, לברכה ולכל הישועות ולזכותך ולזכות יקירך (ההקדשות מתפרסמות בסוף החוברת)

קונטרס

## בין הזמנים

.א.

אהובי, בני היקר, אצל יראי השם אין משג  
פְּזָה שֶׁל "בין הזמנים", הקדוש-ברוך-הוא בְּרָא  
אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת כְּלָם בְּשָׁבִיל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם,  
שֵׁיקִים אֶת מְצוּוֹתָיו יִתְבָּרַךְ וְיִלְמַד אֶת תּוֹרָתוֹ  
הַקְּדוּשָׁה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְשַׁפֵּיעַ שְׁפַע לְכָל  
הָעוֹלָמוֹת, וְעַל-כֵּן אֵין מִשְׁג פְּזָה לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן,  
כִּי כָּל יוֹם וְיוֹם שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא  
בָּרָא אֶת זֶה בְּשָׁבִיל תְּכֵלִית מְסִימָת, אֲשֶׁר נִעְלַמְת  
לְגַמְרֵי מְעִינֵי כָּל חַי, וְהוּא בָּרָא אוֹתוֹ בְּשָׁבִילֵנוּ,  
שְׂאֲנַחֲנוּ חַיִּים וְקַיִמִים עֲכָשׁוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְעַל-כֵּן  
עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ וְלִקְיִים אֶת מְצוּוֹתָיו  
יִתְבָּרַךְ, וְלִלְמַד אֶת תּוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה שֶׁהִיא חֻכְמָתוֹ  
יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם; וְעַל-כֵּן הַמִּשְׁג שֶׁל "בין הזמנים"

## בין הזמנים

לא נגרס אצל יראי השם יתברך כלל, "בין הזמנים" יש רק פעם אחת בחיים — בין המיתה לבין הקבורה, כשאדם מת מורידים אותו מהמטה, ושמים אותו על הרצפה, עד שבאים אנשי החברא קדישא, ומטפלים בו ומטהרים אותו וטובלים אותו ומלבישים אותו תכריכין, ואחר-כך עושים את הלוייה ומספידים אותו ומולכים אותו אל בית הקברות וקוברים אותו, והוא נשאר שמה לבד, ועל-כך המשג של "בין הזמנים" הוא רק בין המיתה לבין הקבורה, הזמן הזה נקרא "בין הזמנים", ומוכא מהאריז"ל, שצריכין להזדרז מאד מאד בין המיתה לבין הקבורה לא להשהות סדר הלוייה, כי אז החיצונים רוצים להתאחז במת, ובשביל זה גם ב"בין הזמנים" הזה בין מיתה לקבורה צריכין להזדרז מאד מאד שלא יתאחזו בו הקלפות והסטר אחרא. הרי לפניך, אהובי, בני, שגם מת ונפטר צריכין להזדרז עמו מאד מאד בין המיתה לבין הקבורה לא לשהות הרבה זמן, על-כך אין דבר כזה "בין הזמנים", כי באמת הזמן יקר מאד מאד, כי הכל יכולים לקנות, אבל לא את הזמן, אדם יכול לאבד את הכסף שלו, אבל יכול לקבלו

בַּחֲזָרָה, לֹא כֵן הַזְמַן, כִּי בְרִגְעַ שְׁנֹאֲבֵד מֵהָאָדָם  
הַזְמַן, הוּא אֵף פֶּעַם לֹא יִקְבַּל אֶת זֶה בַּחֲזָרָה, וְלִכֵּן  
צָרִיכִין לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל הַזְמַן, וּבִפְרָט בַּחֲזָרָה  
צָעִיר צָרִיךְ לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד עַל הַזְמַן, כִּי יֵשׁ יֵצֵר  
הָרַע לְבַחֲזוֹר צָעִיר לְבַטֵּל אֶת הַזְמַן, וְעַל-יָדֵי בְטוּל  
זְמַן בָּאִים כָּל הָעֵבְרוֹת שֶׁבְעוֹלָם וְכָל הַשְּׂגִיווֹנוֹת  
וְהַשְּׂטִיּוֹת נַעֲשִׂים רַק מִבְטוּל הַזְמַן, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ  
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (כְּתוּבוֹת נט.): הַבְּטָלָה מְבִיאָה  
לְיָדֵי זְמָה, הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיָדֵי שְׁעָמוּם, שֶׁהוּא  
שְׂגֵעוֹן שְׂאָדָם מִשְׁתַּגֵּעַ כְּשֶׁאֵינּוּ יוֹדֵעַ מַה לַעֲשׂוֹת  
עִם זְמָנוֹ הַיָּקָר; וְלִכֵּן אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, תִּדְעוּ  
שֶׁחֻבָּל עַל הַזְמַן, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ אֲשֶׁר נִקְרָא בְעוֹלָם  
הַיְשִׁיבוֹת "בֵּין הַזְמָנִים", עֲלִיף לְדַעַת שְׂאֲצֵל יִרְאִי  
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לֹא נִלְמַד דְּבַר כְּזֶה שֶׁל "בֵּין  
הַזְמָנִים", אֲדַרְבָּה בְּזְמָנִים אֵלּוֹ צָרִיכִין לְהַתְעוֹרֵר  
יוֹתֵר וְיוֹתֵר, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטִי-מִוֵּהָר"ן, חֵלֶק  
א', סִימָן מט): יָמֵי נִיסָן וְיָמֵי תְּשֻׁרֵי הֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה,  
יָמֵי נִיסָן הֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁל אֶהְבָּה, וְיָמֵי תְּשֻׁרֵי  
הֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה מִיָּרָא, וְעַל-כֵּן בְּיוֹתֵר צָרִיכִין  
לְשַׁמֵּר עַל הַזְמַן הַיָּקָר, בְּשָׁנֵי חֲדָשִׁים אֵלּוֹ, שֶׁהֵם  
יָמֵי נִיסָן וְיָמֵי תְּשֻׁרֵי, וְתוֹצִיא מֵהָרָאשׁ שֶׁלָּךְ, שֵׁישׁ  
דְּבַר כְּזֶה שֶׁל "בֵּין הַזְמָנִים", וְאִם תְּשַׁמֵּר מְאֹד

## בין הזמנים

מאד על הזמן היקר שלך בימים אלו, אז תצליח  
מאד מאד.

### ב.

#### תפלה בצבור

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, שימים אלו  
הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים", צריכין  
להזהר בהם ביותר להתפלל במגן, כי צריכין  
להזהר כל השנה להתפלל בצבור, כמו שאמרו  
חכמינו הקדושים (ברכות ח.): אימתי הוא עת  
רצון? בשעה שהצבור מתפללין; כי אז  
כשמתפללין ביחד עם הצבור, התפלה עולה  
ובוקעת כל הרקיעים, ועונין "אמן יהא שמיה  
רבא", ו"ברכו" וקדשה, וחכמינו הקדושים  
הפליגו מאד מאד במעלת אמירת 'אמנים', עד  
שאמרו (שבת קיט:): כל העונה אמן בכל כחו,  
פותחים לו שערי גן-עדן, וכן אמרו (דברים רבא,  
פרשה ז, סימן א'): כל מי שעונה אמן בעולם הזה,  
זוכה לענות אמן לעתיד לבא, ואמרו (שבת קיט:):  
כל העונה 'אמן יהא שמיה רבא' בכל כחו, אפלו  
נגזר עליו גזר דין של שבעים שנים קורעים לו



גִּזְרֵי דִּינּוֹ, הָרִי לָךְ שִׁיקָר מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה  
 בְּצַבּוּר, וּבִפְרָט בְּיָמִים אֱלוֹ — יָמֵי נִסְסֵי וַיָּמֵי  
 תְּשָׁרֵי, שְׂאֵז הַשָּׁמַיִם פְּתוּחִים בְּיוֹתֵר מִכָּל הַשָּׁנָה,  
 לְכֵן רְאֵה לְהִזְהָר מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם  
 בְּצַבּוּר דִּיקָא. וְאָמְרוּ (מִדְרָשׁ אֵיכָה, פְּרָשָׁה ג', סִימָן ג'):  
 כָּל הַמִּתְפַּלֵּל עִם הַצַּבּוּר לְמָה הוּא דוֹמֵה? לְבָנֵי-  
 אָדָם שֶׁעָשׂוּ עֲטָרָה לַמֶּלֶךְ, בָּא עָנִי אֶחָד וְנָתַן חֶלְקוֹ  
 בְּתוֹכּוֹ, מַה הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר? בְּשִׁבִיל זֶה הָעָנִי אָנִי  
 מְקַבְּלָהּ, מִיָּד הַמֶּלֶךְ מְקַבְּלוּ וְכוּ', לֹא-כֵן כְּשֶׁאִין  
 מִתְפַּלֵּל עִם הַצַּבּוּר מִתְחִילִין לְחַטֵּט אַחֵר מֵעֲשׂוֹ  
 וְכוּ', עֵינַי שָׁם; וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל לְבַחֲוֹר צָעִיר בְּיָמִים  
 אֱלוֹ, שֶׁנִּקְרָאִים בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת "בֵּין הַזְּמָנִים",  
 לְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִיָּנֵי אַפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְקוֹם מְקַדָּם  
 וּלְלַכֵּת לְבֵית-הַכְּנֶסֶת וּלְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, לֹא  
 כְּאֲשֶׁר נוֹהֲגִים עֲצָלִים, שֶׁחוֹשְׁבִים שִׁימִים אֱלוֹ הֵם  
 יָמֵי חִפְּשָׁה, כִּי כָּבֹר אִמְרָתִי לָךְ, שִׁימֵי חִפְּשָׁה הֵם  
 רַק אַחֵר הַמִּיתָה, וְכִמּוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים  
 (שֶׁבֶת קֵנָא:): כִּיִּן שְׁמַת אָדָם, נִעְשָׂה חִפְּשֵׁי מִן  
 הַמְּצוּוֹת; וְעַל-כֵּן אִין מִשְׁגַּ כְּזֶה שֶׁל יָמֵי חִפְּשָׁה,  
 וּבִפְרָט בְּשָׁנֵי הַחֲדָשִׁים הַקְּדוֹשִׁים הָאֵלוֹ — יָמֵי  
 נִסְסֵי וַיָּמֵי תְּשָׁרֵי, שֶׁהֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה, יָמֵי נִסְסֵי הֵם  
 יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁל אֶהְבָּה, שֶׁאֲנַחְנוּ מֵרְאִים אֶת עֲצָמֵנוּ

שְׁאַנְחֵנוּ אוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמְנַקִּים  
 אֶת הַבַּיִת בַּחֹרֵין וּבִסְדָּקִין מִכָּל מִינֵי חֲמֵץ,  
 וּמְכִינִים אֶת עֲצָמָנוּ לֶאֱכֹל מִצָּה, שְׂוֵה מְרִמּוֹ שְׁאֲדָם  
 יַחֲפֹשׂ בַּחֹרֵין וּבִסְדָּקִין בְּלָבוֹ וּבְאֵיבָרָיו לְבַעַר  
 וּלְסַלֵּק אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שֶׁנִּכְנָס בּוֹ, וְהוּא מוֹכֵן לֶאֱכֹל  
 מִצָּה, שֶׁהֵם מַחִין קְדוּשִׁים, מַחִין עֲלָאִין, כִּי אֲכִילַת  
 מִצָּה הוּא מֵאֲכָל שֶׁל אֱמוּנָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא  
 צָוָנוּ לֶאֱכֹל מִצָּה, וְעַל-כֵּן בְּאֲכִילַת מִצָּה אֲנַחְנוּ  
 מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצָמָנוּ אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה בּוֹ  
 יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן יָמֵי נִיסָן נִקְרָאִים יָמִים שֶׁל תְּשׁוּבָה  
 מֵאֲהָבָה, שְׁאַנְחֵנוּ עוֹשִׂים אֶת זֶה מְרַב אֲהָבָה  
 לַהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלֹא מִחֲמַת עַל, וְכֵן יָמֵי תְּשׁוּבָה  
 נִקְרָאִים יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁל יְרָאָה, כִּי אִזּוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה  
 נִפְתָּח סֵפֶר הַזְּכוּרוֹת, וְרוֹאִים וּמְסַתְּכָלִין  
 וּמְתַבּוֹנְנִין בָּהֶם מָה אָדָם עָשָׂה כָּל הַשָּׁנָה, וְדָנִין  
 אוֹתוֹ לַחַיִּים אוֹ לַמּוֹת, וְעַל-כֵּן אִזּוֹ הָאָדָם מְאֹד  
 מִתְּיָרָא וּמִתְּפַחַד בְּאֵיזָה דִּין יְדוּנוֹ אוֹתוֹ, אִם לַחַיִּים  
 אִם לַמּוֹת, אִם לַחֲנִיקָה אִם לְשִׁרְפָה, אִם לְהִרְיָגָה  
 אִם לְסִקִּילָה, וְלָכֵן הֵם יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁל יְרָאָה, כִּי  
 הַסְּפָרִים סְפָרֵי חַיִּים וְסְפָרֵי מֵתִים פְּתוּחִים אִזּוֹ  
 לְפָנָיו, וְכֵן אִזּוֹ דְּגִים אֶת הָאָדָם מֵהַ יְהִיָּה אִתּוֹ בַּשָּׁנָה  
 הַבָּאָה, וְעַל-כֵּן הַיָּמִים הָאֵלֶּה נִקְרָאִים יָמֵי יְרָאָה —

תשובה מיראה, ולכן בשני חדשים אלו ימי ניסן וימי תשרי, הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים" צריכין להזהר יותר ויותר להתפלל בצבור דיקא, שאז הוא עת רצון גדול בשמים, והקדוש-ברוך-הוא מקבל את תשובתו.

## ג.

## להיות מסדר

אהובי, בני היקר, אף שכל השנה הנה לך סדר מסדר, עם כל זאת בשני חדשים אלו הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים" בדרך כלל בחור צעיר מתפרק מהסדר, ואין לו סדר, הוא קם מתי שרוצה, והולך להיכן שרוצה, ומסתובב עם מי שהוא רוצה, ואינו תופס שכל יום ניום הוא יום, והיום הזה אף פעם כבר לא יחזר אליו, והוא חושב שהיום הזה אינו יום, ובאמת זה לא נכון, כל יום ניום יכולים להצליח בו מאד מאד אם רק ידע איך לנצל את היום הזה, אבל כדי להצליח צריכים סדר, כי מי שמסדר בכל עניניו הוא הכי מצלח, ורואים שכל הפשלונות של האדם הם רק מחמת שאין לו סדר,

## בין הזמנים

והוא כדגמת שבוערת אש ורוצים להציל  
החפצים, אזי כל אחד רץ ומביא משהוא אחר,  
ובמקום להוציא ולהציל את הזנה והכסף, אזי  
מרב בהלה זה מוציא מטאטא וזה מוציא דלי,  
ואת הכסף והזנה משאירים בפנים, ובין כך  
נשרף. אותו דבר כשאינן לאדם סדר, אזי הוא  
מבזבז את זמנו בשטיות, ומציל רק מטאטא או  
דלי, אבל הזנה והכסף נאבד ממנו לגמרי ונשרף.  
והזנה והכסף נקראים התורה והתפלה, כמו  
שכתוב (תהלים יט, יא): "הנחמדים מזנה ומפז  
רב"; ולכן ראה אהובי, בני היקר, לסדר לעצמך  
סדר נכון על ימים אלו, לדעת איך להתנהג, ואז  
אם תהיה מסדר תצליח מאד מאד, כי אי אפשר  
להצליח אלא אם יש לו סדר. ועליך לדעת,  
אהובי, בני היקר, שהסדר הכי טוב הוא לקשר כל  
ענין לשעה מסימת, זאת אומרת, יש סדר לפני  
התפלה ויש סדר אחר התפלה, יש סדר לפני  
הצהרים, יש סדר אחר הצהרים ויש סדר בלילה.  
וברגע שמסדרים — אז מצליחים, וכל אלו שהם  
חיים עם סדר הם מצליחים מאד מאד. ולכן ראה,  
אהובי, בני היקר, לחיות עם סדר, ואם תחיה עם  
סדר, אזי בזמן קל תוכל להרויח מה שאחרים לא

יכולים להרויח בזמנים רבים, ולכן בימים אלו שנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים", אתה צריך מאוד מאוד לסדר לך סדר הגיון איך להתנהג, ועל-ידי-זה תצליח מאוד.

## ד.

## להרבות במצוות

עליך לדעת אהובי, בני היקר, שבמים אלו הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים", ומבטלים את הזמן ומסתובבים ברחובות ובשוקים, ומדברים דברים בטלים ולא עושים כלום, פשוט שורפים את הזמן, אשר זה מאבד את כל היראת שמים וכל התורה והתפלה שקנה במשך כל הזמן, הכל נשרף בחדש הזה, הינו בימי ניסן נשרף כל זמן החורף, ובימי תשרי נשרף כל זמן הקיץ, הינו אפלו שלמדת בהתמדה רבה כל ימי החורף וקניית לעצמך מדות טובות, וכן למדת כל ימי הקיץ וקניית לעצמך מדות טובות, תכה ומיד כשמגיעים ימי ניסן וימי תשרי הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים", ומסתובבים ולא עושים שום דבר, אזי נשרף הכל

ומאבדים את זה בקלות, כי התורה קשה מאד  
 מאד לקנותה, אבל קל מאד מאד לאבד אותה,  
 ולכן בימים אלו ימי ניסן וימי תשרי, אם אתה  
 כבר פן רוצה להתפרק מהעל הקשה שהיה לך  
 בימי החורף ובימי הקיץ, תראה שתתפרק לכל  
 הפחות עם מצוות, הינו בימי ניסן יכולים לקיים  
 המון מצוות, ללכת לאפות מצות, ולעזור בבית  
 לאב ולאם לנקות את הבית, אשר מובא בספרים  
 הקדושים, שמכל נקיון שמנקים את החדרים ואת  
 החפצים מחמץ, ומחפשים בחורין ובסדקים  
 להוציא משם את החמץ, מפל יגיעה ויגיעה ומכל  
 טרחה וטרחה, ומכל נקיון ונקיון שרק עושים,  
 נבראים מהם מלאכים, ולכן במקום לבלות את  
 הזמן בהבל וריק, תשתדל לעזור לאביך ולאמך  
 לנקות את הבית שיהיה נקי, וכזה אתה בורא  
 לעצמך מלאכי שמירה שישמרו אותך, כי אלו  
 המלאכים שנבראים מן הנקיון שמנקים לכבוד חג  
 הפסח, הם אשר שומרים את האדם כל השנה  
 מפל רע. וכן בימי תשרי, אז ראה להתעורר גם-כן  
 בתשובה, אשר מפל התעוררות והתעוררות  
 שמתעוררים בתשובה אליו יתברך, נבראים מזה  
 מלאכים, ובפרט פשוטים לקיים את המצוות

ששיכות לימים אלו, כגון בנית הסכה ולסככה, ולהשתדל להשיג ארבעה מינים הקדושים, בכל יגיעה ויגיעה ובכל טרחה וטרחה שבונים את הסכה ומקשטים אותה ומיפים אותה, מכל זה נבראים מלאכים ששומרים את האדם, כי על-ידי כל מצוה ומצוה שאדם מקים, הוא בורא לעצמו מלאכים ששומרים אותו, ואף שאין האדם רואה אותם, עם כל זאת יגיע היום והשעה והרגע, שאז יצטרך את אלו מלאכי השמירה שברא בימי ניסן ובימי תשרי. ואם היה האדם מבין את מעלת המצוות שהוא מקים בימי ניסן ובימי תשרי, ואילו מלאכי מעלה הוא בורא על-ידי כל יגיעה ועל-ידי כל טרחה וטרחה שהוא טורח ומתיגע, הן לנקות את הבית לכבוד פסח ולעזר לאביו ולאמו, אשר זו המצוה הכי גדולה, והן שהוא בונה את הסכה ומקשט ומיפה וטורח להשיג את הארבעה מינים הקדושים, אז היית מתמיד ביותר בזה, כי על-ידי כל יגיעה ויגיעה בוראים מלאכים ששומרים את האדם. וכן בימים אלו של ימי ניסן, טוב ללכת לצדקה, לקבץ מעות בעבור עניים שצריכין בשביל חג הפסח, שזה נקרא "מעות חטים", שיהיה להם על צרכי החג, כי יש

משפחות שאין להם כלום, ואין להם לקנות מצות  
 זין ובשר, ובזה שתתיגע ותלך לצדקה בעבור  
 "מעות חטים", על-ידי כל יגיעה ויגיעה ועל-ידי  
 כל פסיעה ופסיעה שמתנגעים ופוסעים נבראים  
 מזה מלאכים, וכמו-כן בימי תשרי כשהולכין  
 לצדקה בעבור עניים שיהיה להם לצרכי החג,  
 נבראים מכל יגיעה ויגיעה ומכל טרחה וטרחה  
 ומכל פסיעה ופסיעה מלאכים השומרים את  
 האדם, ובדאי ענין מלאכים הוא דבר רוחני,  
 שהאדם אינו תופס מה זה, אבל יגיע היום  
 והשעה והרגע שתצא מזה העולם, ואז תראה  
 ותשפיל אילו מלאכים בראת על-ידי כל יגיעה  
 ויגיעה וכל טרחה וטרחה, ותתחרט למה לא  
 עשיתי יותר ויותר. ובפרט אצל אנשי שלומנו  
 היקרים חסידי ברסלב יודעים את מעלת ספרי  
 רבנו ז"ל, שכל ספר וספר מעורר את האדם לחזור  
 בתשובה ולהמשיך את לבו אליו יתברך,  
 ולהחדיר בו תשוקה עצומה ללמד את התורה  
 הקדושה ולהתפלל בכח ובכונה גדולה,  
 ולהתבודד עצמו עמו יתברך, אזי הם עוסקים אז  
 ביותר בהפצת ספרי רבנו ז"ל, אשר כל יגיעה  
 ויגיעה וכל טרחה וטרחה שמתנגעים וטורחים



בְּזֶה הוּא בְּכֹלל בְּרִיאַת מְלֹאכִים, וַיֵּשׁ לוֹ חֶלֶק בְּזֶה  
שֶׁהוּא מְעוֹרֵר בַּחֲוֵרֵי חֶמֶד וְאַבְרָכִים וּשְׂאֵר בְּנֵי־  
אָדָם לְתִשׁוּבָה.

ה.

### לְעוֹר לְזוֹלָתוֹ

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר! שְׂבִימִים אֱלוֹ  
יָמֵי נִסָּן וַיְמֵי תִשְׁרֵי שְׁנֵקָרְאִים בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת  
"בֵּין הַזְּמַנִּים", שְׁעַל-פִּי-רַב מְבֹטְלִים אֶת הַזְּמַנִּים  
הָאֵלוֹ לְהִבָּל וְלָרִיק, רְאֵה שְׁעַל-כָּל-פָּנִים אֶתָּה לֹא  
תִהְיֶה בִּינִיָּהֶם, אֲלֹא אִם יִגְעַת כָּבֵד וַאֲיֵן לָךְ סִבְלָנוֹת  
לְשִׁבַת בְּמִקּוֹם אֶחָד, רְאֵה לְעוֹר לְזוֹלָתְךָ, כִּי בְּזֶה  
שְׁעוֹזְרִים לִיהוּדֵי אַחַר, מְקִימִים הַמּוֹן מְצוּוֹת —  
מְצוּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאֶהְבֶּתָּ לְרַעֲךָ כְּמוֹךָ", מְצוּוֹת עֲשֵׂה  
שֶׁל "עֲזוּב תְּעֹזֵב עִמּוֹ", מְצוּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְיָחִי אֲחִיךָ  
עִמָּךְ", וְעוֹד בְּלִי שְׁעוֹר מְצוּוֹת מְקִימִים כְּשְׁעוֹזְרִים  
לְזוֹלָתוֹ, וְזֶה שִׁיךְ לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, לְעוֹר לְכָל אֶחָד  
וְאֶחָד, לְחִזֵּק אוֹתוֹ וּלְאַמֵּץ אוֹתוֹ, לְשַׂמֵּחַ אוֹתוֹ  
וּלְבַדֵּחַ אוֹתוֹ, הַעֲקֹר שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּעַצְלוֹת וּבְעַצְבוֹת,  
עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְךָ כָּלֵל, כְּשְׁעוֹזְרִים  
בְּיָמִים אֱלוֹ לְאַבָּא וּלְאַמָּא, שְׁזוֹ הַמְצוּנָה הַכִּי

גדולה, כי מצות כבוד אב ואם היא חמורה שבחמורות, ועל-כן כשעוזרים לאבא ולאמא בימים אלו הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים" — ימי ניסן וימי תשרי, אין לתאר ואין לשער כלל את גדל הזכות הזו, כי מה שאבא ואמא מבקשים צריכים לקיים בשמחה רבה ובחדנה עצומה, ולרקד מרב שמחה שזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא לציית לאבא ולאמא, ויאמר על כל צווי וצווי "לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, הנני הולך לעשות רצון קוני ולשמע בקול אבי ובקול אמי", ואם תתנהג בצורה כזו, אז אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך, ואף שבחורים אחרים לא יודעים מזה ואינם מתנהגים כן, מה לך אצל אחרים, אתה צריך לקיים את הדברים האלו בתמימות ובפשיטות גדולה, ואז תצליח דרכך מאד. כי על-ידי שעוזרים לזולתו, ואומרים לפני כל עזר ועזר "לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה, הנני הולך לעשות את רצון קוני, ולאהב את כל בר ישראל ולעזר לו", על-ידי-זה נבראים גם-כן מלאכים אשר שומרים את האדם. ולכן ראה, אהובי, בני היקר, לא להיות בטלן, ובזמן הפנוי

שֶׁלֶךְ שְׂאֵתָה רוּצָה לְהִתְפָּרֵק וּלְנוּחַ, רָאָה שְׂגָם  
הַזְמַן הַזֶּה יִהְיֶה בְּאִפְּן כָּזֶה, שְׂאֵתָה יְכוּל לַעְזֹר  
לְזוּלְתָךְ, שְׂבֹזָה אֶתָּה מְקִיִּים בְּכָל רִגַע וְדָקָה מְצוּת  
עֲשֵׂה, וְאֵתָּה בּוֹרָא מְזֵה מְלֹאכִים מְלֹאכֵי מַעְלָה,  
אֲשֶׁר יִגִיעַ הַיּוֹם וְהַשָּׁעָה וְהָרִגַע שֶׁתְּצַטְרֹף לָהֶם  
מְאֹד מְאֹד, וְאִז תִּתְחַרֵּט לְמָה לֹא עָשִׂיתִי יוֹתֵר,  
אֲבָל כִּכָּר יִהְיֶה מְאַחֵר; עַל־כֵּן רָאָה אֶהוּבִי, בְּנֵי  
הַיֶּקֶר, לַעְזֹר לְזוּלְתָךְ בְּיָמִים אֱלוֹ, וְאֵל תְּצַעַר שׁוּם  
בֶּרֶשׁ יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁלֹא יֵצֵא שׁוּם מְכַשׁוּל מִיָּדְךָ, כִּי  
בְּדַרְךָ כָּלֵל בַּחֹר צְעִיר עוֹשֶׂה נְזָקִים בְּיָמִים אֱלוֹ,  
כִּי הוּא מְסֻתָּבֵב בַּחֲסָר מַעַשׂ, וְאִינוּ עוֹשֶׂה שׁוּם  
דְּבָר, וְהַבְטָלָה מְבִיאָה לִיָּדֵי שְׁעֵמוּם וְשִׁגְעוֹן,  
וְעוֹשֶׂה שְׁטִיּוֹת וְעוֹשֶׂה הַזָּקִים לְבְנֵי־אָדָם, וְלִכֵּן  
אֶתָּה אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיֶּקֶר, רָאָה מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר,  
שֶׁלֹא יֵצֵא אֵיזָה הַזָּק וְהַפֶּסֶד עַל יָדְךָ, וְאֶפְלוּ אִם  
חֲבָרִיךָ כֵּן הוֹלְכִים וְעוֹשִׂים נְזָקִים, אֵל יִהְיֶה לָךְ  
חֵלֶק עִמָּהֶם, וּבִרְחַ לָךְ מֵהֶם, אֶתָּה לֹא צָרִיךְ חֲבָרִים  
כְּאֵלוּ שְׂגוֹרְמִים צַעַר וּנְזָקִים וְהַפְסָדִים לְבְנֵי־אָדָם,  
וְעַל אַחַת בְּמָה וּכְמָה בְּאִין עָרֶךְ כָּלֵל, שְׂאֵסוֹר  
לְצַעַר אֶת הַהוֹרִים בְּיָמִים אֱלוֹ, אֶלֹא לַעְזֹר לָהֶם  
בְּכָל יְכָלָתוֹ, הֵן בְּשִׁמִּירַת הַיְלָדִים וְהֵן לְלִכְתַּת לַעְרֹף  
קְנִיּוֹת וְהֵן לַעְזֹר בְּבֵית, אֲשֶׁר מְכַל זֶה בּוֹרָאִים

מְלֹאכִים אֲשֶׁר שׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם, וְאֶלְמֵלֵא הָיִיתָ  
 יוֹדֵעַ אֵילֹו מְלֹאכִים אֶתָּה בּוֹרָא בְּעֶזֶר שְׂאֵתָּה עוֹזֵר  
 לְאֲבִיךָ וּלְאִמְךָ, וְאֶתָּה עוֹזֵר לְזִקְנִים וּלְאִמָּלְלִים  
 לְעֲנִיִּים וּלְגִלְמוּדִים, אִזּוּ הָיִיתָ מִתְאַמֵּץ בְּיוֹתֵר לְקַיֵּם  
 דְּבָרִים אֵלֶּה.

## ו.

## התמדת התורה

אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר, אֵף שְׁכָל הַשָּׁנָה לְמַדָּת  
 תּוֹרָה, עִם כָּל זֹאת אֵינָה דוֹמָה הַהִתְמַדָּה בַּתּוֹרָה  
 בְּיָמִים אֵלֶּה הַנִּקְרָאִים בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת "בֵּין  
 הַזְּמַנִּים", שֶׁהֵם יָמֵי גִיסוֹן וַיָּמֵי תְשׁוּבָה כְּמוֹ כָּל  
 הַשָּׁנָה, כִּי בְּכָל הַשָּׁנָה אֶתָּה יוֹשֵׁב בַּיְשִׁיבָה, וְשֵׁם  
 יֵשׁ רֹאשׁ יְשִׁיבָה וּמִשְׁגִּיחַ שְׁשׁוֹמֵר וּמִשְׁגִּיחַ עֲלֶיךָ,  
 שְׁלֵא תִבְטֹל אֶת הַזְּמַן וְתִלְמַד, לֹא-כֵן בְּיָמִים אֵלֶּה  
 אֲשֶׁר אֵף אֶחָד לֹא שׁוֹמֵר עֲלֶיךָ, וְאֵף אֶחָד לֹא מִצְנֶה  
 אוֹתָךְ מֵהַלְעֲשׂוֹת, וְאִם אֶתָּה לוֹקֵחַ עֲצָמָךְ בְּיָדֶיךָ  
 וּמִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, זֶה עוֹלָה פִּי  
 אֶלְךָ מֵהַלְמּוּד שְׁלוֹמֵדִים כָּל הַשָּׁנָה, בְּהִשְׁגָּחַת רֹאשׁ  
 יְשִׁיבָה וּמִשְׁגִּיחַ; לְכֵן רְאֵה, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיְקָר,  
 בְּיָמִים אֵלֶּה הַנִּקְרָאִים בְּעוֹלָם הַיְשִׁיבוֹת "בֵּין

הזמנים", שהם ימי ניסן וימי תשרי, להתמיד ביותר בלמוד התורה הקדושה, ותעשה לעצמך חק ולא יעבר ללמד בכל יום פרשה חמש ורש"י עם התרגום, אף שצריכים להזהר בזה כל השנה, אבל ביותר צריכים להזהר בחודשים אלו, כי בדרך כלל יכול לעבר שבוע אחר שבוע, ולא עוברים על פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, אשר לפי דברי חכמינו הקדושים צריכין להזהר בזה ביותר, כמאמרם ז"ל (ברכות ח.): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור; ולכן ראה, אהובי, בני היקר, ללמד בכל יום פרשה חמש ורש"י עם התרגום, וזה מסגל מאוד מאוד ליראת שמים. כמדין בימים אלו תתמיד ביותר בלמוד משנה, אשר הלאמוד משניות מזכך את הנשמה מאוד, ולכן כל פרק ופרק משניות שזוכים ללמד הוא הצלחה כזו שאין לתאר ואין לשער כלל, ולכן אם לא תהיה בטלן, אלא תזכה לסיים ששה סדרי משנה בכל שבוע, אין למעלה מזה, ואף שזה נראה כאלו מי יודע מה, אבל בימים אלו שהבטול זמן מאוד מצוי, יכולים לגרס פרק אחר פרק ומסכת אחר מסכת עד שיכולים לזכות בכל שבוע לומר ולגרס את כל ששה סדרי משנה, וגדל הזכות הזו

של אִמִּירַת מְשָׁנוֹת אֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שֶׁהֲרֵבָה עוֹשִׂים צְחוּק מִזֶּה, אֲבָל צוּחֵק הוּא מִי שְׁצוּחֵק אַחֲרוֹן, וּבִזְזָה שְׁאֵתָה תִּהְיֶה רְגִיל לְגַרְסַּם מְשָׁנוֹת, יִכְנַס בָּךְ 'חֲמִידוֹ דְאֹרִיתָא', חֲשֵׁק לְלַמֵּד אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֶפְלוּ שְׁאֵתָה אוֹמֵר: "אֲנִי לֹא מֵיֵשֵׁב וְאֲנִי לֹא תוֹפֵס אֶת הַלְמוּד", עַל-כֹּל-פָּנִים בְּאִמִּירַת מְשָׁנוֹת לֹא צְרִיכִים הֲרֵבָה מִן וְהֲרֵבָה רַכּוּז, רַק תִּקַּח אֶת הַמְשָׁנוֹת, וְתִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר בְּאִמִּירַת מְשָׁנוֹת, אֲשֶׁר מְטַהֵרֶת וּמוֹזְכֶּת אֶת הַנְּשִׂמָה, וּכְמוֹ-כֵן בְּלִמּוּד גְּמָרָא. וַיֵּשׁ בְּזֶה שְׁנֵי אַפְנִים, אוֹ שֶׁתַּחֲזוֹר כָּל מָה שְׁלֵמְדָתָּ כָּל זְמַן הַחֲרָף אוֹ כָּל זְמַן הַקִּיץ בְּיִשִּׁיבָה, אוֹ שֶׁתִּקַּח לְעֲצֻמָּךְ מִסְכָּת וְתִשְׁתַּדֵּל לְסַיֵּם אֶת הַמִּסְכָּת הַזֶּה בַּחֲדָשׁ הַזֶּה, אוֹ שֶׁתִּמְשִׁיךְ בְּשַׁעוֹר הַקְּבוּעַ שְׁאֵתָה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, עַל-כֹּל-פָּנִים אֵל יַחֲסֹר לָךְ יוֹם אֶחָד לְבָלִי לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, אֲשֶׁר הוּא הַצְּלָחָה נִצְחִית, וְאִם הָאָדָם הִיָּה יוֹדֵעַ מָה זֶה דָּף גְּמָרָא, אֲזִי הִיָּה מִתְמַיֵּד בְּיוֹתֵר, כִּי גִ'מ'ר'א' רָאשֵׁי תִבּוֹת שֶׁל הָאֶרְבָּעָה מִלְּאָכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם, שֶׁהֵם: גִּ'בְּרִיאֵל, מִ'יכָאֵל, ר'פָּאֵל, א'וֹרִיאֵל, שֶׁהֵם רָאשֵׁי תִבּוֹת גִּ'מ'ר'א', וְלִכְּן רָאָה בְּיָמֵים אֵלּוּ בְּיוֹתֵר לְהַזְהִיר לְלַמֵּד דָּף גְּמָרָא, וְזֶה יָבִיא לָךְ כָּל מִינֵי אוֹר וְזוּי

וחיות ודבקות הבורא יתברך שמו, אשרי מי  
 שאינו מטעה את עצמו כלל, ובנימים אלו  
 הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים", שהם  
 ימי ניסן וימי תשרי, יכולים ללמד בכל יום ויום  
 כמה דפים גמרא, ועל-כל-פנים אל יפחת מדרך  
 אחד גמרא רש"י ותוספות, שזה הצלחה גדולה  
 לנפש האדם, וכן תתמיד ביותר בלמוד שלחן  
 ערוך, כי בחדשים האלו שהם ימי ניסן וימי  
 תשרי, יש בהם הלכות מרבות, וצריכים הרבה  
 הרבה ללמד את ההלכות. בימי ניסן יש המון  
 הלכות בהלכות פסח, לדעת מה לעשות בחדש  
 זה, ולכן תקח טור ושלחן ערוך ותלמד לעצמך  
 כל הלכות החג, ותתמיד בזה ביותר, וכמו-כן  
 בימי תשרי יש הלכות מרבות, הלכות ראש השנה  
 ויום הכפורים וסכות, וטוב שתקבע לעצמך ללמד  
 טור ושלחן ערוך בהלכות אלו, ותחזר עליהם  
 פעמים אין מספר, ורצוי מאד שתתשם לעצמך  
 קצורים וסכומים מההלכות שלמדת באפן שתהיה  
 רגיל בחדושי תורה, ואין עוד חדושי תורה לשמה  
 כמו מי שמחדש הלכה כדי לקימה, כי למוד  
 תורה לשמה, הוא על מנת לשמר לעשות ולקיים,  
 ולכן רצוי מאד שבימי ניסן ובימי תשרי הנקראים

בעולם הישיבות "בין הזמנים", תחזר הרבה בטור ובית יוסף ובב"ח ובשלחן ערוך וטורי זהב ומגן אברהם ושאר אחרונים את כל ההלכות השיכות לימים אלו, ותרשם לעצמו במחברת את סכומי ההלכות, אשר אלו חדושים הכי יפים שרק יכולים לחדש, ואם תהיה רגיל בזה, אזי עולמו תראה בחייו, ואף פעם לא תלך בטל, אלא תהיה רגיל לחדש חדושי תורה כל השנה.

ז.

### מדות טובות

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר אין עוד דבר יפה כמו מי שקונה לעצמו מדות טובות, ורבונו ז"ל חבר לנו ספר נפלא הנקרא ספר האלף-בית, והוא ספר המדות, ובפרוש גלה לנו, אשר ספר זה עשה אותו ליהודי; כי באמת עקר היפי של בחור צעיר הוא כשיש לו מדות טובות, כי (מגלה יב:) במדה שאדם מודד בה מודדין לו, איזו מדה שיש לאדם, כך הוא מקבל חזרה, ולכן ראה לקנות לעצמו מדות טובות, ותמיד ביותר בספר המדות, ותשמר עצמו מאד



מאד ממדות רעות, פי בדרך כלל בחור צעיר יש לו מדות רעות, שיש בו פעם ורציחה קנאה ונקמה, ואמרו חכמינו הקדושים (יומא כג.): כל המעביר על מדותיו, מעבירין לו על כל פשעיו; ועל-כן ראה לבטל את המדות הרעות שלך, ותקנה לעצמך מדות טובות, ואז תראה איך שימשך עליך שפע רוחני ושפע גשמי, כמאמרם ז"ל (סנהדרין ז.): כל מדותיו של הקדוש-ברוך הוא מדה כנגד מדה, ואם יהיו לך מדות טובות, אזי בנקל תוכל לעשות שדוך טוב, וכלם יאהבו אותך, ויהיו לך הרבה חברים טובים, לא-כן אם יהיו לך מדות רעות, אף אחד לא ירצה להיות במחיצתך, על-כן ראה, אהובי, בני היקר, לקנות לעצמך מדות טובות, ובפרט עכשו בימים אלו, שהם ימי ניסן וימי תשרי הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים", תשמר את עצמך מאד מאד לא להתפרק, ואם קנית כבר מדות טובות כל השנה בישיבה, ושמעת דברי מוסר והתעוררות מהמשגיח וראש הישיבה, אל תאבד את זה בקלות, אלא אדרבה ראה לתקן את המדות שלך, ואז כלם יאהבו אותך.

.ח

## תפלה והתבודדות

צָרִיךְ שְׂתַדַּע, אֶהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, אֲשֶׁר אֶצֶל  
 רַבְּנוּ וְ"ל הִיָּה עֲנִין תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת עָקֵר גָּדוֹל,  
 עַד שֶׁלֹּא הִיָּתָה שִׁיחָה אַחַת שֶׁלֹּא דִבֵּר וְשָׁח עִם  
 אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו תְּלַמִּידוֹ הַקְּדוּשִׁים מֵעֲנִין תְּפִלָּה,  
 וְאָמַר בְּעֶצְמוֹ שֶׁהוּא לֹא הִגִּיעַ לְמִדְרַגָּתוֹ, אֲלֵא  
 עַל-יְדֵי רַבּוּי תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שֶׁמִּלְבַּד הַשֵּׁלֶשׁ  
 תְּפִלוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחֵה וּמַעְרִיב, הִיָּה רְגִיל בְּעֶצְמוֹ  
 לַעֲשׂוֹת תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת, וְהִיָּה מִתְחַבֵּא בְּמִקְוֶה  
 פְּרָטִי שֶׁאֵין שֵׁם בְּנֵי-אָדָם, עַל הַגָּג אוֹ בְּמִרְתֵּף אוֹ  
 בַּשָּׂדֶה וּבִיעֵר, וְהִיָּתָה דְרָכּוֹ לְשַׁפֵּךְ אֶת שִׁיחָתוֹ  
 וְתְּפִלָּתוֹ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, הֵינּוּ שֶׁהִיָּה מְדַבֵּר עִמוֹ  
 יִתְּבַרֵךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו  
 בְּשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלוֹ, וְהִיָּה מְרַבֵּה בְּזֶה יָמִים וְשָׁנִים  
 וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם הִיָּה בָּא אֶל מְקוֹמוֹ הַמֵּיחָד לוֹ  
 בְּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְהִיָּה מְשִׁיחַ וּמְדַבֵּר וְצוֹעֵק  
 וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, שֶׁהוּא רוֹצֵה לֵהִיּוֹת  
 אִישׁ כָּשֶׁר, וְאֵף שֶׁבְּתַחֲלָה הִיָּה נִדְמָה לוֹ שֶׁאֵף אֶחָד  
 לֹא מִסְתַּכֵּל עָלָיו, וְאֵף אֶחָד לֹא רוֹצֵה אוֹתוֹ, עִם  
 כָּל זֹאת הִיָּה עֹקֵשׁן גָּדוֹל מְאֹד, וְהִיָּה מְרַבֵּה

בתפלה אליו יתברך, עד שזכה להגיע למה שהגיע, ודבר זה הוא רוצה להחזיר גם בנו. ולכן, אהובי, בני היקר, ראה עכשו בימי ניסן ובימי תשרי הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים", לנצל את הזמן היקר הזה, ואל תלך בטל, אלא תחביא עצמך באיזה בית-מדרש צנוע או באיזה שדה ויער או באיזה מרתף, ותשפך שיחה ותפלה אליו יתברך, ותהיה חזק בזה מאד מאד — לדבר ולפרש כל אשר עובר עליך אליו יתברך, ואף שבתחלה יהיה לך דבר זה מאד מאד קשה, כי יהיה נדמה לך שאתה יושב ומדבר אל הקיר, כל זה בא מחמת הכפירות שנכנסה בה, כי (ספר המדות, אות אמונה, סימן כב): הפשע של אדם מכניס כפירה לאדם; כי כשאדם חוטא, נעלם ונסתר ממנו לגמרי אמתת מציאותו יתברך, עד שנדמה לו כאלו אין צריכין אותו לגמרי, ומזה בא אשר בחורים צעירים מסתובבים ברחובות ומדברים ומפטפטים דברים בטלים ולשון-הרע ורכילות וליצנות, והולכים אל כל מיני הפגנות וכל מיני כנוסים, ואל כל מיני תאטראות וקרקסים, ומבלים את זמנם היקר, ובאמת אם יהיה לך שכל, אהובי, בני, דיקא בשני חדשים אלו, שהם ימי תשרי וימי

ניסן, ימי תשובה של יראה ושל אהבה, אתה יכול לקנות עולמך בחייה, שתחביא עצמך במקום פנוי ובמקום מיחד שאין שם בני-אדם, ותתחיל לדבר אליו יתברך, כל מה שמעיק לך וכל מה שעובר עליך תספר לו יתברך כאשר יספר הבן החמוד אל אביו, ותבכה ותתחנן אליו יתברך שיחוס וירחם עליך ויוציאך מהבוץ וההלכלוך שנפלת בהם, ואל יהיה דבר זה קל בעיניך, אלא תהיה רגיל בזה מאד מאד, ותרבה באמירת תהלים, ואם תזכה לסיים בכל יום את ספר תהלים בבכיות עצומות אליו יתברך, אין למעלה מזה, פי הימים האלו — ימי ניסן וימי תשרי הם ימי תשובה של אהבה וימי תשובה של יראה, וכל השמים ושמי השמים פתוחים לפניך. ואף שאני יודע שעובר עליך מה שעובר עליך, שנכשלת בעברות ובפגמים עצומים, ואתה שבור כחרס נשבר, אדרבה, עליך לדעת כי עכשו הוא הזמן שתתקבל תפלתך, כמאמר ו"ל (סנהדרין מג): מי שדעתו שפלה אין תפלתו נמאסת, שנאמר (תהלים נא, יב): "לב נשבר ונדכא אלהים לא תבזה"; ועל-כן ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותשיח ותספר לפניו יתברך את כל לבבך בלשון שאתה רגיל

בָּהֶ, וְאִף שֶׁבְּתַחֲלָה יִהְיֶה לָךְ מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי  
 יִהְיֶה נִדְמָה לָךְ שְׂאִין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה  
 אוֹתָךְ, וּכְאִלוּ אֵין לָךְ כֶּכָּר שׁוּם תִּקְוָה וְתִקְוָה, אֶל  
 תִּסְתַּפֵּל עַל זֶה כָּלֵל, אֲלֵא תִדַּע שְׁזֶה בְּעֲצָמוֹ מְנִיעָה  
 שֶׁבָּאָה לְמַנַּע אוֹתָךְ מֵעֲבוּדַת הַקְּדוֹשָׁה הַזֹּאת. וְאָמְרוּ  
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מִדְּרַשׁ תְּנַחֲוּמָא פְּרַשְׁת וַיִּשְׁלַח): אֵין  
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲפִיץ לְחַיֵּב בְּרִיָּה, אֲלֵא מִבְּקִשׁ  
 שְׂיִתְפַּלְלוּ הַבְּרִיּוֹת לְפָנָיו וַיִּקְבְּלֵם, וְכֵן אָמְרוּ (מִדְּרַשׁ  
 תְּנַחֲוּמָא, פְּרַשְׁת וַיִּרְא): אָמַר לָהֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא  
 לְיִשְׂרָאֵל: הֵווּ זֵהִירִים בְּתַפְּלָה, שְׂאִין מִדָּה אַחֲרַת  
 יָפָה הַיִּמְנָה, וְהִיא גְּדוּלָה מִכָּל הַקְּרִבְנוֹת, וְאֶפְלוּ  
 אֵין אָדָם כְּדָאֵי לַעֲנוֹת בְּתַפְּלוֹתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמּוֹ,  
 כִּיּוֹן שֶׁמִּתְפַּלֵּל וּמְרַבֵּה בְּתַחֲנוּגִים, אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד  
 עִמּוֹ; וְעַל-כֵּן רָאָה אֱהוֹבִי, בְּנֵי הַיִּקְרָה, מֵאַחַר שֶׁעָבַר  
 עָלֶיךָ שָׁנָה שְׁלֵמָה וְזִמְנָן שְׁלָם, זִמְנָן חֲרָף אוֹ זִמְנָן  
 קִיץ, וְעָבַר עָלֶיךָ בְּזִמְנִים אֵלוּ מָה שֶׁעָבַר, רָאָה  
 לְנַצֵּל אֶת שְׁנֵי הַחֲדָשִׁים הָאֵלוּ — יְמֵי נִיסָן וַיְמֵי  
 תְּשׁוּבָה, וְתַחֲבִיא אֶת עֲצָמְךָ בְּמִקּוֹם פְּנוּי שְׂאִין שָׁם  
 בְּנֵי-אָדָם, וְתִשְׁפֹּף אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו וְתִבְרַךְ, וְתִבְקֶשׁ  
 וְתִתְחַנֵּן מִמֶּנּוּ וְתִבְרַךְ שְׂיַחֲוִים וַיִּרְחַם עָלֶיךָ, שְׂתִזְכֶּה  
 לְקִנּוּת לַעֲצָמְךָ יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְתִזְכֶּה לְהִתְעַלּוֹת  
 בְּתוֹרָה, וְתִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר, כִּי הִתְפַּלָּה

והבקשה שְׁבָחוּר צָעִיר מְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמְּנוּ  
 יִתְבָּרֵךְ, וּבִפְרָט כְּשֶׁשׁוֹפֵךְ דְּמָעוֹת אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,  
 נִשְׁמַעַת וּמִתְקַבֵּל לְמַעַלָּה, כִּי עֲדִין אַתָּה נִקְרָא  
 תִּינוּק שֶׁהֵבֵל פִּיךָ בְּלֹא חֵטָא, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׂמִים  
 לֹא דָנִים בְּחוּר אֶלָּא מְגִיל עֲשָׂרִים וּמַעַלָּה, וְלִכֵּן  
 אֶפְלוּ שְׁעֵשִׂיתָ כְּבָר מַה שְׁעֵשִׂיתָ, עִם כָּל זֹאת  
 בְּבֵית־דִּין שֶׁל מַעַלָּה עֲדִין אַתָּה נִקְרָא תִינוּק עַד  
 גִּיל עֲשָׂרִים. וְלִכֵּן רְאֵה, אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, לְבִלּוֹת  
 הַרְבֵּה בְּיָמִים אֵלוּ בְּשָׂדוֹת וּבִיעָרוֹת וּבְקִבְרֵי  
 צְדִיקִים, וְתִשְׁפֹּךְ אֶת נַפְשְׁךָ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּבִכּוּת  
 עֲצוּמוֹת, וְאִזּוּ דִּיקָא תִצְלִיחַ דְּרַבְרָךְ, וְתִבָּא אֵל מַה  
 שְׂאַתָּה צָרִיךְ לְבוֹא בְּזֶה הָעוֹלָם, וְתִזְכֶּה לְהַשְׁלִים  
 אֶת עֲצֻמְךָ בְּתוֹרָה וּבִירְאֵת שָׂמִים, וְתִתְחַתֵּן בְּגִיל  
 צָעִיר.

ט.

### לְבָרַח מִחֲבָרִים רָעִים

אֱהוּבִי, בְּנֵי הַיָּקָר, עֲלֶיךָ לְדַעַת שְׂאִין הַתּוֹרָה  
 נִקְנִית אֶלָּא בְּחִבּוּרָה (בְּרִכּוֹת סג:), וְעַל־כֵּן צָרִיכִין  
 לְחַפֵּשׂ חֲבָרִים טוֹבִים לְהִתְחַבֵּר עִמָּהֶם, וְכֵן צָרִיכִים  
 לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד וּלְהִזָּהֵר מִחֲבָרִים רָעִים, כִּי חֵבֵר

טוב יכול למשף אותך אל התורה ויראת שמים, וחבר רע יכול למשף אותך אל כל מיני עברות שבעולם, רחמנא לישזבן, ועל-כן אמרו חכמינו הקדושים (אבות דרבי נתן, פרק כט): אין חבר נקנה אלא בקשי קשיים, שאל תחשב שזה דבר קל לקבל חבר טוב, פי באמת צריכים שיחזקו אותו ויאמצו אותו לילך בדרך האמת וביתד הם מצליחים, וכמאמרם ו"ל (דרך ארץ ווטא פרק ד'): תלמידי חכמים נאים בחבורה, ואין עמי הארצות נאים בחבורה; כי כשיש חברים טובים אז מצליחים מאוד מאד, לא-כן כשיש חברים רעים, הם מורידים אותך לפי פחת ולשאול תחתית ומתחתיו, על-כן מאד אבקש אותך, אהובי, בני היקר, שתברח מכל מיני חברים רעים שעושים כל מיני מעשי קונדס, מסתובבים ברחובות, ומדברים ומנבלים את פיהם בלשון הרע ורכילות ונבול פה, ברח לך מחבורתם, כי הם יורידו אותך לשאול תחתית ומתחתיו, ומה גם שהיראת שמים והתורה שקבלת כל השנה, אתה יכול לאבד את זה פרגע על-ידי חברים רעים. ובפרט בעתים הללו שהרחובות מלאים הפקר, ומסתובבים כל מיני בורים וריקים ובחורים פגומים, עליך לברח

מחבורתם ואל תלך בנתיבתם ובדרךם, אלא ברח  
 לך אל חברים יראי השם, וביתד תלמדו את  
 התורה הקדושה, וביתד תתחברו ותדברו מיראת  
 שמים, ותעשה כל מיני מאמצים שבעולם לברח  
 מחבורה של לצים אשר הורסים את האדם לגמרי,  
 ובפרטי פרטיות מאלו שהולכים ומסתובבים  
 בחצרות הצדיקים, כדי לעשות מהם לצי ליצנות,  
 ומדברים כל רע על כל ראש ישיבה ועל כל צדיק  
 ומנהיג עדה. מחברים רעים כאלו תברח כמו  
 שאתה בורח מאש, כי הם ישרפו אותך לגמרי;  
 ולכן אני מאד מבקש אותך אהובי, בני היקר,  
 תתחבר רק עם חברים יראי השם, ותלמד מדרךם  
 הטובה, ותסתכל איך שהם לומדים בהתמדה רבה  
 ומתפללים בכונה גדולה וביראת שמים, ואז גם  
 אתה תצליח בדרךך.

י.

### בחור ישיבה

צריך שתדע, אהובי, בני היקר, אשר ימים  
 אלו הנקראים בעולם הישיבות "בין הזמנים",  
 שהם ימי תשרי וימי ניסן, עליך להזהר מאד מאד



על הנהגותיך, כי כולם מסתכלים עליך, כי בן ישיבה צריך להיות דגמא לכל הבית ולכל השכונה ולכל הבית מדרש, ולכן ראה לתקן את מעשיך ותשתדל ביותר להתעלות ביראת שמים ובמדות טובות, ותשמר מאד איך שאתה מדבר, ואל תתחצף לשום בריה שבעולם, אלא תדבר בדרך ארץ גדול, שזו מדתו של בן ישיבה, וכן תתפלל במנין דיקא לאט לאט מתוך הסדור ובכונה גדולה, וכן תתמיד בלמוד התורה הקדושה ותחזר על הלמודים שלמדת כל השנה, ותזכר היטב כי עליך מסתכלים עכשו ביותר, כי בחור ישיבה הוא צריך להיות דגמא חיה איך הוא מתנהג, ואם הוא מתנהג בטוב ובנעימים, אז אומרים הבריות עליו: "אשרי אביו ואמו שילדו אותו, אשרי רבו שלמדו תורה". ולהפוך, חס ושלום, הוא מבזה את אביו ואת אמו ואת רבו, כי אז הבריות אומרים: "אוי לאביו ואמו שילדו אותו, ואוי לרבו שלמדו כן". ולכן עליך לדעת, שאתה צריך להיות דגמא חיה לכל הסביבה שלך, ואם תתנהג בטוב ובנעימים, אז תקנה לעצמך שם טוב, ושםך הטוב יצא לפניך, וכלם ירצו להתדבק ולהתחבר עמך. ולכן ראה, אהובי, בני הקר, מה

לפניך, ותמיד תזכור מה שאמר עקביא בן  
מהללאל לבנו (עדות פרק ה'): מעשיך יקרבוך  
ומעשיך ירחקוך, כי הכל בידיך, ואם תקים את  
כל מה שנאמר כאן, אז תצליח ברבך, ויהיה לך  
טוב כל הימים, ותמשיך על עצמך ערבות נעימות  
ידידות זיו חיות אלקותו יתברך, ותהיה הכי  
מאשר בעולם הזה ובעולם הבא.

תם ונשלם שבה לאל בורא עולם!



**הבטיח כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל בפה מלא:**

**"את הקמיע הזה קיבלתי במתנה  
מהשם יתברך ומי שישא אותו  
יהיה שמור מכל דבר רע"**

"היות שהמצב בארץ ישראל מאד מתוח כי בני ישמעאל ובני עשיו רוצים להכחידנו לא תקום צרה פעמיים בזאת הקב"ה נתן לי מתנה - קמיע, שכל מי שיהיה לו את הקמיע הזה ויחזיק את הקמיע, שיתלה עליו את הקמיע, אני מבטיח לו שלא ינוק ולא יקרה לו שום דבר, בהבטחה מוחלטת וברורה, מי שיהיה לו את הקמיע הזה הקב"ה ישפיע עליו שפע ברכה והצלחה ושמירה גדולה מאד"

מתוך וידאו מצולם של כ"ק מוהרא"ש זצוק"ל על הקמיע הקדוש, ניתן לצפייה באתר ברסלב סיטי" בכתובת:

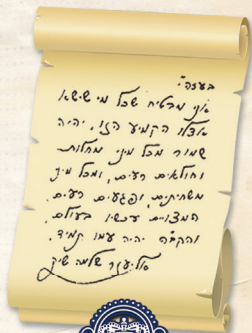
[www.breslevcity.co.il](http://www.breslevcity.co.il) הקמיע



**המקור  
זהו  
מדויקים**

**להזמנת הקמיע  
התקשרו עכשיו**

**04-6721909  
04-6656666**





# מי לא צריך ישועה!?

ההבטחה הקדושה של מוהרא"ש הקדוש זיע"א  
על הדפסת חלק בספר "אשר בנחל"



"אני מבטיח שכל מי שידפיס חלק אחד  
"אשר בנחל"

יראה ניסים נגלים שיעשה עימו הקב"ה!  
וכל חולה רח"ל שיקבל על עצמו כרך "אשר בנחל"

**יתרפא**

וכל מי שצריך ישועה יקבל על עצמו  
להדפיס חלק "אשר בנחל"  
**יראה ישועה"**

(מתוך "אשר בנחל" קלח, לז' רמב)

ועכשיו בפורמט מיוחד לרפואת עם ישראל  
**הצטרפו למי שכבר זכה!**

**התקשרו: 04-6656666**